30/10/2022

Μέση Βεροίας: Τιμήθηκε ο Ιεροψάλτης Βασίλειος Γκατζούφας για τα 63 χρόνια προσφοράς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε σήμερα Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θειο Λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Μέσης.

Μετά τη θεία Λειτουργία τίμησε με τον χρυσό Σταυρό του Αποστόλου Παύλου τον Ιεροψάλτη **κ. Βασίλειο Γκατζούφα** που διακονεί το αναλόγιο της ενορίας επί 63 συναπτά έτη.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Ἔχουσι Μωσέα καί τούς προφή-τας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν».

Μία πολύ γνωστή εὐαγγελική πε-ρι-κοπή ἀκούσαμε σήμερα. Ὁ Χρι-στός μέ ἕνα ἐντυπωσιακό, θά λέγαμε, παράδειγμα, ἐπιχειρεῖ νά μᾶς διδάξει μεγάλες καί σημαντι-κές ἀλήθειες γιά τή ζωή τοῦ καθενός μας.

Ἡ εἰκόνα τήν ὁποία μᾶς περιγρά-φει καί ἡ ἀντίθεση μεταξύ τοῦ πλουσίου καί τοῦ πτωχοῦ Λαζά-ρου, ὅσο καί ἄν μᾶς φαίνεται ὑπερ-βολική, μᾶς εἶναι γνωστή καί οἰκεία σέ ὅλους μας. Τήν βλέπουμε καθημερινά, τήν ἀντιμετωπίζουμε συχνά, ἔστω καί ἐάν δέν εὑρισκό-μεθα στή θέση τοῦ πλουσίου τοῦ Εὐαγγελίου. Πολλοί εἶναι ὅμως οἱ ἀδελ-φοί μας, οἱ ὁποῖοι καί στίς ἡμέρες μας εὑρίσκονται στή θέση τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου καί προσπαθοῦν νά χορτάσουν «ἀπό τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπό τῆς τραπέζης» τοῦ καθενός μας.

Εἶναι γνωστή σέ ὅλους μας ἡ ἀδιαφορία τοῦ πλουσίου πρός τόν πτωχό Λάζαρο καί οἱ συνέπειές της, ὅπως μᾶς τίς περιγράφει στή συνέχεια ὁ Χριστός. Εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας ὅτι, ὅταν οἱ δύο πρωταγωνιστές τοῦ σημερινοῦ εὐ-αγγελικοῦ ἀναγνώσματος, ὁ πλού-σιος καί ὁ πτωχός Λάζαρος, πέθα-ναν, ὁ πρῶτος πῆγε στήν κόλαση ἐξαιτίας τῆς ἀσπλαγχνίας του καί τῆς ἀθετήσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ νά ἐλεεῖ τούς πτωχούς, καί ὁ δεύτερος, ὁ πτωχός Λάζαρος, ἔλαβε τόν μισθό τῆς ὑπομονῆς του σ᾽ αὐ-τή τή ζωή ἀναπαυόμενος στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ καί ἀπολαμ-βάνοντας τήν αἰώνια μακαριότη-τα.

Εἶναι γνωστός ὅμως καί ὁ διάλο-γος μεταξύ τοῦ πλουσίου καί τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ καί ἡ παρά-κλη-ση τοῦ πρώτου, δηλαδή τοῦ πλουσίου, νά στείλει ὁ Ἀβραάμ τόν Λάζαρο στούς ἀδελ-φούς του, γιά νά τούς ὑποδείξει τί θά πρέπει νά κάνουν στή ζωή τους, ὥστε νά μήν βρε-θοῦν στή δυσάρεστη θέση τοῦ σκλη-ρόκαρδου καί ἀνελεήμονος ἀδελφοῦ τους. Γι᾽ αὐτό καί δέν θά σταθῶ σέ αὐτά. Θά σταθῶ στήν ἀπάντηση πού δίδει ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ στόν πλούσιο σχετικά μέ τούς ἀδελφούς του, μία ἀπάντηση πού ἰσχύει καί γιά μᾶς.

«Ἔχουσι Μωσέα καί τούς προφή-τας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν».

Ἔχουν, λέει, τόν Μωυσῆ καί τούς προφῆτες, ἔχουν δηλαδή τόν μω-σαϊκό νόμο καί τή διδασκαλία τῶν προφητῶν πού ὑποδεικνύουν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀν-θρώ-πους, πού λέγουν τί ζητᾶ ὁ Θεός ἀπό τούς ἀνθρώπους γιά νά βρί-σκονται κοντά του καί στήν ἐπί-γεια ζωή ἀλλά ἰδιαιτέρως μετά τόν θάνα-το. Δέν χρειάζονται οὐράνιοι ἀπε-σταλ-μένοι, δέν ἀπαιτοῦνται εἰδι-κές συστάσεις καί προειδοποιήσεις. Ἀρκεῖ ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ πού μᾶς παραδίδει ἡ Ἁγία Γραφή, ἐφόσον βεβαίως τόν τηροῦμε καί νά τόν ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας.

«Ἔχου-σι Μωϋσέα καί τούς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν».

Τήν ἀπάντηση αὐτή δίδει σήμερα ὁ Χριστός καί σέ μᾶς, πού δέν ἔχου-με μόνο τόν Μωϋσῆ καί τούς προ-φῆτες, ἀλλά ἔχουμε καί τόν ἴδιο τόν Χριστό, τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἦρθε στή γῆ ὡς ἄνθρω-πος, πού κήρυξε τό εὐαγγέλιο, πού μᾶς ἔδωσε τίς ἐντολές του καί πού ἵδρυσε τήν Ἐκκλησία του, γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει στούς αἰῶνες τίς ἐντολές του καί νά μᾶς βοηθᾶ μέ τά μέσα τά ὁποῖα θέτει στή διάθεσή μας νά τίς ἐφαρμόζουμε.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ ὅμως δέν ἰσχύει μόνο γιά τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον καί τήν ἐλεημοσύνη, τήν ὁποία ὀφείλουμε στούς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας καί ἡ ὁποία εἶναι ἡ βασική ἐντολή ἀπό τήν ὁποία ἐξαρτᾶται τό αἰώνιο μέλ-λον μας, ἀλλά ἰσχύει καί γιά ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός μέ τή διδασκαλία του ἀλλά καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς του μᾶς ὑπέδειξε πῶς πρέπει νά εἶναι ἡ ζωή μας, πῶς πρέπει νά εἶναι οἱ σχέσεις μας μέ τούς ἀνθρώπους γύρω μας, πῶς πρέπει νά εἶναι ἡ σχέση μας μαζί του, πῶς πρέπει νά εἶναι ἡ ἀναστροφή μας στόν κόσμο

γενικά. Τίποτε δέν ὑπάρχει τό ὁποῖο νά μήν μᾶς εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀλλά καί νά μήν ἑρμήνευσαν καί ἐπεξήγησαν οἱ πατέρες καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τή ζωή καί τή διδασκαλία τους. Ἑπομένως δέν ἔχουμε καμία δικαιολογία γιά νά ζοῦμε καί νά φερόμεθα κατά τήν κρίση μας, γιά νά ζοῦμε καί νά ἀναστεφόμεθα στόν κόσμο ἀδιαφορώντας γιά τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀδιαφορώντας γιά τό τί εἶναι ἁμαρ-τία καί ἀκολασία, γιά τό τί εἶναι παρακοή καί παράβαση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, γιά τό πῶς ὅλα αὐτά ἀπο-μακρύνουν καί ἀποξενώνουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό καί τόν ὁδηγοῦν στήν καταστροφή.

Δέν θά πρέπει νά ζητοῦμε θαύμα-τα γιά νά πιστεύσουμε ἤ ἁγίους γιά νά μᾶς διδάξουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά τόν ἀκολουθή-σου-με. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει καί εἶναι στή διάθεση ὅλων μας. Ὑπάρ-χει καί διδάσκεται ἀπό τήν Ἐκκλη-σία μας, ἡ ὁποία, παρά τίς δυσκο-λίες καί τόν πόλεμο τόν ὁποῖο ἀντιμετωπίζει ἀνά τούς αἰῶνες, ὑφίσταται γιά νά κηρύττει Χριστό, γιά νά ὁδηγεῖ τούς ἀνθρώπους στή σωτηρία, γιά νά ἀναδεικνύει ἁγί-ους.

Ἄς μήν ἐφευρίσκουμε, λοιπόν, καί ἄς μήν ἐπικαλούμεθα δικαιο-λο-γίες γιά νά δικαιώσουμε τούς ἑαυτούς μας. Ἄς ἀκοῦμε καί ἄς μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί ἄς προσπαθοῦμε νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές του στή ζωή μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά ἀπο-λαύ-σουμε τή μακαριότητα τήν ὁποία ἀπολάμβανε καί ὁ πτωχός Λάζαρος τῆς σημερινῆς εὐαγγε-λικῆς περικοπῆς ἀλλά καί τή σωτηρία μας.

Μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Λάζαρος δέν ἔκανε φιλανθρωπίες στή ζωή του, ὅπως θά ἔπρεπε νά κάνει ὁ πλούσιος πού εἶχε τά ἀγαθά. Ὁ πτωχός ὅμως, ὁ Λάζαρος, ἔκανε ὑπομονή καί εἶχε ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Καί ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα νά κληθοῦν καί οἱ δύο, ὁ μέν ἕνας πού ἔκανε ὑπομονή ἀπήλαυσε τά ἀγαθά καί τή μακαριότητα τοῦ Θεοῦ, ὁ δέ ἄλλος, ὁ ὁποῖος εἶχε ὅλα τά ἀγαθά ἀλλά τά εἶχε γιά τόν ἑαυτό του, ἀπήλαυσε τά τῆς κολάσεως.

Λοιπόν, μυαλό ἔχουμε νά σκεφθοῦμε ποιό εἶναι τό συμφέρον μας, γιατί αὔριο θά φύγουμε, ὅλοι φεύγουμε. Ἑπόμενως, ἄς μήν βρεθοῦμε στή θέση πού βρέθηκε ὁ πλούσιος. Ἄν εἴμεθα πτωχοί, ἄς ζοῦμε μέ ὑπομονή, μέ ἀγάπη, μέ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ὅτι τόσο ἐπιτρέπει νά ἔχουμε, τόσο θά κάνουμε. Τότε νά εἶστε βέβαιοι ὅτι θά μᾶς ἀξιώσει νά ἀπολαύσουμε «ἅ ἡτοίμασε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν». Διότι ὅποιοι ἀγαποῦν τόν Θεό κάνουν καί ὑπομονή, ἐγκρατεύονται ἤ, ἐάν ἔχουν, προσφέρουν. Ἑπομένως, εἶναι στό χέρι καί τό ἕνα νά κάνουμε καί ἀπό τό ἄλλο νά ἐπωφεληθοῦμε.

Ὁ Θεός νά εἶναι μαζί μας καί νά μᾶς χαρίσει σύνεση νά ἀξιοποιήσουμε τόν λόγο του, πού δέν μᾶς τόν εἶπαν μήτε προφῆτες μήτε διδάσκαλοι ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Καί αὐτά πού σᾶς λέγω ἐγώ δέν εἶναι λόγια δικά μου, εἶναι λόγια τοῦ Χριστοῦ, μᾶς τά εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἐμεῖς ἁπλῶς τά μεταφέρουμε σέ σᾶς ἀλλά καί στόν ἑαυτό μας. Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά βρεθοῦμε στή θέση τοῦ

πτωχοῦ Λαζάρου. Ἀμήν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ